

בינה ברזל: ציפיה

מְקוֹם שֵׁשׁ בּוּ בַּיִת
חֵיבֶת לְהִיּוֹת בּוּ חֶלְקֵת תִּירָס,
מִרְפֶּסֶת פְּתוּחָה
וְכֶסֶף-נִדְנָדָה.
אֶפְשָׁר לְגַדֵּל שִׁיחֵי
עֲגֻבֵיּוֹת,
לְתֵלוֹת עַל הַחֶבֶל
כְּבִיסָה.
הָאֲדָמָה קְרוּבָה,
הַצִּפִּיָּה אֵינָה מְכֹאֵיבָה,
הַשָּׁנִים חוֹלְפוֹת
בְּלִתֵּי-מִשְׁתַּנּוֹת,
הַמְּלוֹנִים תּוֹסְפִים בְּחֶלְקָה.
אָבִי צוֹעֵד כְּבִדּוֹת,
הָרוּחַ עוֹיָגָת, קוֹרְעֵת
צִפִּי חִלּוּמוֹת,
אֲבָל עֵינָיו עֲדֵן טוֹבוֹת
וּתְכֵלוֹת.

עֵינָיו רוֹאוֹת אֶת הָאִוֹת
הַטּוֹרְפוֹת אֶת בְּרִי,
עֵינָיו אוֹמְדוֹת מֵהֶסְסוֹת.
אֵין בֶּן נָגִי
גַּם לֹא הִבְטָחָה.
יְכוּלִים לְחַזֹּר לְאוֹתוֹ מְקוֹם.
יֵשׁ בּוֹ עֵץ שְׁגִילוֹ
כְּגִילָה,
הַכְּלָבִים מְכִירִים אוֹתָהּ,
הַנְּהֻמָּה מִתְנַלְנֵלֵת
מִלְבָּם לְלִבָּהּ.
יֵשׁ שָׁם חֶלְקֵת תִּירָס
וְנֵגַת תְּבָלִים קִטְנָה,
וְאָבִי מְצַפֶּה
בְּדוּמְיָה.

האור מִשֶּׁסֶף אֶת עֵינֶיךָ.
 סוּמָא, הַמְכִיר אֶת עַצְמוֹ לְדַעַת
 בִּטְרוּף, בְּאֶכְזָב,
 בִּירֶשֶׁת אֶתְרוֹן שְׁלִישֵׁי חֲנִיבֵעַל
 עַל חוֹפֵי צָפוֹן-אֶפְרָיִקָה,
 שְׁבוּי-עֲבָדוֹת יְהוּדֵי בְרוּמָא,
 אוּ נִיצוּל-אוּקֵד בְּאַסְפְּמִיָּה.

הֵיכֵן תּוֹעָה אִמָּה?
 הֵיכֵן מוֹצֵא אִתָּה אֶת עַצְמָךְ
 לְדַעַת?
 הַקִּירוֹת חוֹנְקִים מַעֲבָרִים,
 מִתְנַדְּדִים.

הֲכִי אַחֵי אִמָּה?

טָרוּף טָרוּף אַחֵינוּ
 וְכַתְנַת-הַפְּסִים עֲדָה.

*
 חוֹלֵף בְּרָחוּב,
 חוֹדֵר לְבֵית,
 נוֹעַל אֶת הַדֹּלֶת.
 חוֹלֵם עַל גְּדוּלָה רְחוּקָה,
 נוֹנֵעַ בְּצַמְרוֹת הַיּוֹד
 בְּשׁוֹשְׁלֵת פְּרוּעָה.

אִי-שֵׁם בְּמַרְחָק אֲלֵפִים שָׁנָה
 מִתְנַהֵל בְּדַרְכֵי בִּינּוֹן.
 אוּ כְלוֹא בִירוּשָׁלַיִם נְצוּרָה.
 קָרַט מְנוּדֵי הַשְּׁבָטִים
 הַגְּרָמָיִם,
 מִן הַצְּנָה,
 מִקְפֵּיא עַד הַיּוֹם אֶת הַכָּאָב
 שֶׁל סַכִּין סְקָרִיקִין בְּלִבָּךְ.

אִמָּה מְנִיף אֶת הַתְּרִיסִים.